

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Po deželni zborih.

I.

S srčno radostjo motrili smo žilavo in izredno živahno volilno gibanje na sosednem nam Štajerskem, še večja pa je bila naše radost, ko nam je brzojavna žica sporočila veselo vest o srečnem izidu deželno-zbornskih volitev, kajti pokazalo se je, da je previdno a jekleno delovanje naših bratov mej Muro in Savo imelo zaželjeni uspeh in obrodilo sad, da naši tamkajšnji rojaki še neso podlegli nemškega navala šovinistične sili, temveč, da se zave dajo, da so se junaško postavili v bran in da so vse svoje poslance, kolikor jim jih je odmerjenih po jako neugodnem volilnem redu, poslali v zbornico v Gradec, da se ondu potezajo za njih prirojene, po zakonih zajamčene, a še vedno zanikavane in zadržavane pravice.

Jednako vesela bila so poročila, katera smo dobili o ozidu volitev v starodavnem Korotanu. Sicer smo se prezgodaj in na svojo škodo preverili, da smo bili prezaupni, da smo na svojih prsih ogreli in vzgajili „goljufivo kačo“, a vendar nas je s posebnim zadovoljstvom navdajalo, da sta nam ostala dva poslanca korenjaka, ki bosta vsekdar neustrahovano zagovarjala našo sveto stvar in zastopala svojih slovenskih volilcev koristi.

Pri vsej tej radosti pa nismo bili nikakor sangvinistični, da bi gojili preiskre nade za bodočnost, temveč izrekli smo takoj takrat, da bodo naši poslanci imeli trd položaj, da bodo nasproti brezozirni in oholi nemški večini bodisi v Gradcu, bodisi v Celovcu bili ljuti parlamentaričen boj „brez upa zmage“, kajti že prejšnja deželnozbornska zasedanja so nas poučila, da nam v Nemcih ni iskati pravice in resničuljuba, da imamo v obeh zbornicah pač svojo zastopnike, da pa je njih glas, glas upijočega v nemški puščavi.

Akoravno smo imeli to preverjenje, vendar nikdar ne bi bili mislili, da bode nemška brezozirnost vzklopela do skrajnih mej dostojnosti in dvorljivosti, kakor se je to pokazalo v letošnjem zasedanju, „a se bode našim poslancom na nečuten način kratila prostost govora in da se bode v obče z njimi tako neuljudno in odurno postopalo. V najvažnejše odseke neso volili niti jednega naših, na izvrstno osnovane interpelacije dobili smo same negativne odgovore, stvarno, izredno mirno in konsilijantno sestavljeni govori dra. Dominkuša in opravičene pritožbe M. Vošnjaka in drugov neso našle odmeva v deželnej zbornici in predsednik grof Wurmbrand, ki je v svojem nastopnem govoru zagotavljal popolno objektivnost in poudarjal, da ne vidi pred seboj političnih nasprotnikov, ampak samo odposlance dežele, je pri vsakej priliki našim zastopnikom segal v besedo, da niti možno ni bilo dokončati pričetni govor.

Pri vsaki malenkosti zadeli smo v Gradcu na strasten odpor in vsi nemški poslanci tekmovali so drug pred drugim, dokazati nam „aduculos“, da nam ničesar nečejo dovoliti, da nam je „zelena“ Štajerska le nemilosrdna mačeha, panter pa, ki ga nosi v svojem grbu, res ljuta zver, ki nas ne štiti temveč svoje ostre kremplje obrača proti sodeželanom.

Nič bolje se ni godilo našima poslanicama v Celovški zbornici. Ista brezozirnost, ista taktika tudi tam. Večina ošabno zlorabi nejednako razmerje glasov in mi smo kakor v Štajerski tako tudi v Korotanu ob steno pritisnjeni. Kakor smo že rekli, znali smo to že naprej in vse drugo bi nas nikakor

ne bilo iznenadilo, pač pa se je to posrečilo dru. Traunu z interpelacijo o družbi sv. Mohora.

Ne zavidamo dra. Trauna za lovorike, katere si je s to interpelacijo menil pridobiti, kajti vsak mirno misleč človek mora z vso odločnostjo obsojati in ožigosati, da se Mohorjevo društvo, kateremu je politika popolnem tuja in katero deluje jedina na versko-nravnstvenej podlagi ter je za omiko povsem Slovenskem, osebito pa na Koroškem več storilo, nego vsi liberalni kričarji in hujskarji z drom. Traunom vred, tako neutemeljeno in strastno napada, da se, in to je „des Pudels Kern“, njegovo obče koristno in blagodejno delovanje hoče preprečiti.

Korošci morali bi do komolca Boga hvaliti, ponosni bi morali biti, da ima v njih glavnem mestu sedež društvo, ki gledé števila članov in vsakoletnih društvenih knjig, nema vrstnika v Avstriji, kjer živi vendar toliko mnogoštevilnejših in bogatejših narodov, nego smo mi Slovenci. A namestu da bi to storili in bili hvaležni, da jim Mohorjevo društvo skrbi za omiko, za katero koroški liberalci še ničesar storili neso, izimši morebiti jedino to, da so se izdale nekatere „Vierzeilige“, ki so brez vsake pesniške vrednosti, a polne najprostejših podlosti, jim niti to ni prav, da je društvo osnovalo svojo lastno tiskarno in da „horribile dictu“ ceneje dela nego druge tiskarne.

Ne vemo, kje je dr. Traun napravil svoj doktorat, a samo to očitano, da društvo ceno tiska, pové dovolj jasno, da ni vreden svoje doktorske diplome. Poznato nam je Koroško, videli smo, da so koroški Nemci precej zaspani, a da so tako daleč zaostali, da jih najpriprostejša konkurenca vznemirja, ter da v deželnej zbornici jadikujejo, da se knjige preceno tiskajo, to je pa že prehud tabak.

Iz vsega povedanega more se zaključevati, da naši manjini na Štajerskem in Koroškem v resnici nemati glasu, da naši rojaki neso zastopani. Akoravno pa biva onkraj Karavank in v Štajerski tako skoro obupno neugodno stanje, se vendar omenjeni kronovini ugodno razlikujete od Kranjske, ki ima nerazmerno boljše razmere. O štajerskih poslancih in koroške dvojici sme se namreč reči, da so od prvega do zadnjega brez izjeme stali, kakor skalno gorovje ožje njih domovine, da so vestno in požrtvalno storili svojo dolžnost in da jim bodo volilci z veseljem dali absolutorij. Strahljivca ni bilo mej njimi, a tudi ne kimovca.

Se li jednako in vseh vprašanjih more soditi o poslancih, kateri zastopajo Slovence v Kranjski, o tem v prihodnjem članku, v katerem nam bode morebiti prilika, povrniti Lajbaherici nekoliko ljubeznivosti, kakeršnih nam je danes naklonila v svojem uvodnem članku.

Kmetijski domovi.

Kmetijski stan je steber države; on je pa tudi steber slovenskega naroda. Da se je pa ta steber krusiti začel, v tem vidimo nevernost za nas Slovence posebe. Da je tako prišlo, krivo je rimsko pravo, kriv je nazor, da je zemlja revno tako premično posestvo, kakor žepna ura, ki se dá vsak čas prodati, zastaviti ali pa ob tla treščiti, da se razbije. Da se sme kmetija z dolgovi obložiti, da se sme prodati proti volji rodovine, da se sme zarubiti in prodati zavolj malega dolga, to so vse posledice rimskega prava. Slovanski pravni čut pa nam pravi, da je kmetija lastnina cele rodovine. Jeden je sicer gospodar, pa on sme prodati samo premične stvari, živino in poljske pridelke, v kolikor

doma neso potrebni. Vsi udje rodovine so dolžni, delati in pridelovati živež za vse odraslene, otroke in starce, ker jih je pri hiši, imajo pa tudi večno pravico do svojega doma, nikdar jih gospodar ne sme pognati po svetu, kakor se zdaj godi vsled rimskih pravnih nazorov.

Ta slovanska uredba se še zdaj nahaja pogostem v vojni Krajini in nekaterih krajih na Ruskem. Z rastočo obrtno in kupčijo se zna pripetiti, da se nekateri udje odcepijo od „doma“, da postanejo obrtniki, kupci, uradniki itd. Naj bi odšli; pa pravice do svojega „doma“ ne smejo nikdar popolnem izgubiti. Njihova pravica je sicer močno okrajšana, ker tudi doma ne delajo; vendar naj bi ostali v neki zvezi s svojim „domom“, da ne postanejo brezdomovinci. Kjer ja taka uredba, tam ni prosjakov, ne vlačugarjev.

Vender bi nas predaleč odvelo od našega razmotravanja, ako se pregloboko zamislimo v stari slovanski „dom“. Govoriti nam je le o „kmetijskih domovih“, kakeršne je imela v mislih kmetijska enketa v Ljubljani.

Tam je bilo rečeno, da se velika ali srednja kmetija, na kateri more jedna rodovina živeti, 1. ne sme razkosati, 2. ne sme preveč zadolžiti, 3. ne sme spod polovice cene prodati.

Da se vsprejmejo te tri točke, pridobimo že precej trdnih kmetij. Da je silno slabo, ako se lepi domovi razdrobijo na več malih kosov, na katerih ni možno živeti, to je dokazal v izvrstnem govoru že dr. Vošnjak. Taki „bajtarji“, ki se iz svoje zemlje preživiti ne morejo, postanejo ali dni-narji ali delavci v tovarnah ali kar si bodi. Ako dela ne dobijo, poprimejo se tudi vlačugarstva, beračenja, kraje in družih nerodnostij. Pravega kmeta je kar strah pred takimi sosedi. Ali jim sme veliko zameriti, ako v „bajti“ vse mrgoli lačnih otrok, ki so primorani, da kradejo krompir, repo in drugi poljski sad?

Največa nesreča za kmeta pa so dolgovi. Plačati po 6, 7 ali 8 od sto, to je huda reč; od 1000 gld. dolga znese to 60 do 80 gld. na leto, in to je strašen davek za ubožega kmeta, posebno zdaj, ko žito nema nobene cene! Z uro v roci, kakor je rekel neki poslanec, se zamore preračunati, kdaj bo pri takem kmetu boben zapel! Na vsak način se mora torej zabraniti zadolževanje kmetij. Reklo se je, da je to omejevanje svobodne posesti. Pa naj bo, za kmeta je to potrebno. Kmet ne potrebuje veliko denarja h kratu. Zoper ogenj in točo naj se zavaruje, potem ne bo nikoli potreboval 500 ali 1000 gld. na jedenkrat. Da si pomaga v malih potrebah, za ta namen naj se napravijo kmetijske posojilnice, pri katerih lahko dobi 40, 50 do 100 gld. in tudi več. Tak dolg še lahko plača in naj ga plača, brž ko more, da ne pride v tlačenstvo kapitala, v plačevanje neznosnih obrestij. Davke in druge potreščine bo plačal iz dohodkov svoje zemlje, ako ume gospodariti, ako je pa slab gospodar in zapravljivec, naj se mu varuh postavi! Res je, da so tudi kmetje, ki se pečajo s kupčijo in potrebujejo več denarja. Taki so pa že trgovci, in naj bodo to, pa ne na škodo kmetije. Naj si poiščejo osobni kredit, pa svoje kmetije ne smejo z dolgovi obložiti zavolj svojih špekulacij. Utegnili bi obogateti, utegnili pa tudi vse izgubiti, in država ne sme dovoliti, da bi svojo kmetisko in le kmetškega dela vajeno rodovino ob vse pripravili in po svetu pognali.

Da se slednjič kmetije ne smejo prodajati pa

5 in 10 gld., kakor se je že zgodilo, to je pač jasno ko bel dan. Če se bodo kmetije prodajale, kakor stare omare na starinarskem trgu, potem je pač lahko mogoče, da pridejo v roke tudi takim ljudem, ki ne znajo, in tudi nečejo delati. Tak posestnik, če je kmetijo po ceni dobil, bo prodal od hiše, kar se prodati dá, njive in travnike pa bo pustil neobdelane, dokler ne najde drugega kupca. Iz nekaterih krajev se sliši, da graščaki kupujejo take kmetije, in ker se s poljedelstvom ukvarjati nečejo, nasadijo po travnikih smreke in mecesne, ter tako rodovitni svet v divjino spreminjajo. Ali ni to agrarno barbarstvo? Vsej človeški družbi mora biti na tem ležeče, da je zemlja lepo obdelana; ker sicer bi ljudje ne mogli živeti. Zato pa tudi ni vse jedno, kako se dela s kmetijami. Nam Slovencem ne ugajajo ne velike latifundije, kjer bi bil jeden graščak in sto drugih njegovi hlapci, pa tudi ne male parcele z bornimi kočami, kjer bi stradal kmetski proletarijat; nam ugajajo najboljše srednje kmetije, „kmetski domovi“, in za te nam je skrbeti, da se obdajo s takimi postavami, ki jim zagotavljajo stanovitnost in prospeh.

Deželni zbor kranjski.

(XI. seja v 10. dan oktobra.)

Poslanec Murnik poroča v imenu deželnega odbora glede dovoljenja nekaterih občinskih priklad in nasvetuje:

I. Občini Koprivnik, okraja Kočevskega, dovoli se za l. 1884. razun ji že od deželnega odbora dovoljene 25% priklade še 50% priklada na vse neposredne davke z izvanrednim nakladom vred, dalje za l. 1885. 75% priklada na vse neposredne davke z izvanrednim nakladom vred.

II. Občini Črešnjevce, okraja Črnomaljskega, dovoli se za l. 1884. razun že od deželnega odbora dovoljene 50% priklade še 8% priklada na vse neposredne davke z izvanrednim nakladom vred. (Se odobri.)

Poslanec dr. Poklukar poroča v imenu finančnega odseka o proračunu Slapske vinorejske šole za l. 1885 in nasvetuje, da se isti v potrebnosti 7916 gld., in z zakladdo 6110 gld., tedaj s primanjkljajem 1806 gld., ki se ima pokriti iz deželnega zaklada, potrdi. Zbor pritrdi brez ugovora.

Poslanec Murnik poroča v imenu gospodarskega odseka o uverstitvi deželnih in občinskih priklad od državnih železnic. Po postavi z dne 8. maja l. 1869, dobi najpred ona dežela 40% pridobitinskega in prihodninskega davka od železnice, v kateri ima vrhovno opravilno vodstvo svoj sedež in skozi katero pelje železnica, ostalih 60% pa se razdeli in prepíše za vse one dežele, skozi katere pelje železnica in sicer po razmerji dolgoti dotičnih železnic v vsaki teh dežel.

Bati se je, da se bode dohodek deželnih in občinskih priklad zmanjšal in to posebno potem, ako država za železnice, ki jih je prevzela v svojo upravo, v bodoče ne bi več predpisala pristojnega ji davka.

V tem slučaju manjkalo bi podlage za deželne in občinske priklade ter bi se pokazal pogrešek pri prikladah. Z ozirom na denarno škodo, ki bi jo imele dežele in mesta vsled podržavljenja zasebnih železnic in na podlagi dopisov nekaterih udeleženi deželnih odborov in mestnih zastopov sklenil je mestni zbor v Beču sklicati konferenco poslancev iz zastopov onih dežel in občin, ki vsled tega, da so se že ali pa da se še bodo podržavile zasebne železnice na dohodkih priklad škodo trpe.

Ta konferenca bila je 26. in 27. junija 1884. l. v Beču, ter so se je udeležili poslanci deželnih odborov: nižjeavstrijske, gornjeavstrijske, solnograške, štajerske, kranjske, gališke in tirolske dežele, potem poslanci mest: Beč, Linz, Solnograd, Gradec, Ljubljana, Inomost, Levov, Celovec in Praga.

Vspreh posvetovanja te konference bile so sledeče resolucije:

1. Glede na to, da poslovanje železnic ne spada med državne pravice in da je toraj državna uprava tako kakor podjetje vsake zasebne železnice zavezana od dohodka, dobljenega iz železničnega podjetja, plačati po veljavnih zakonih odpadle davke potem deželne in občinske priklade eventualno v slučaju, ako je s posebno postavo izposlovala oproščene odrajtala državnega davka, da je navezana plačati deželne in občinske priklade od dotičnih davka oproščenih svôt;

2. glede na to, da se v dosedanjih postavah o podržavljenji železnic ni popolnoma ozir jemalo na

te pravice, ki jih imajo dežele in občine, temveč da se je v dotičnih postavah ali vsaj pri izvršitvi teh postav dotična pravica dežel in občin ali prikrajsala ali odvzela;

3. glede na to, da bi v tem slučaju, ako bi se ne podržavile vse železnice, one dežele in občine, v katerih so državne železnice, vrh tega nepravilno trpele škodo pri po veljavnih zakonih jim zagotovljenem dohodku nasproti onim deželam in občinam, v katerih se nahajajo zasebne železnice —

zjedinijo se člani današnje konference poslancev v sklepu, da se priporoča udeleženi deželnim in občinskim zastopom, naj predlože prošnje visokemu c. kr. skupnemu ministerstvu in obema zbornicama visokega državnega zbora, da bi se izdale postavbe, s katerimi bi se uredile deželne in občinske priklade od državnih železnic na podlagi sledečih določil:

I. Državna uprava je dolžna od železnice, bodi si, da so njena lastnina, bodi si, da se peča z vožnjo po njih ali pa, da bodo v bodoče njena lastnina ali da bode imela vožnje na svoj račun in sicer brez razločka, ali so bile take železnice, ko so prišle v državno upravo, davku podržene ali po posebnih postavah državnega davka oproščene, plačati samostalne deželne in občinske priklade na podlagi dotičnih davka oproščenih svôt, katere je določiti na podlagi do zdaj za zasebne železnice veljavnih davkovnih zakonov.

Dokler ne stopi taka postava v veljavo, je postavnim potom za to skrbeti, da se deželam in občinam, ki vsled ali že izvršenega ali še pričakovanega podržavljenja zasebnih železnic škodo pri dohodku priklad na davke trpe, dovoliti dosedanjemu dohodku teh priklad (preračunjenemu po povprečnem znesku, ki se je dobil od zasebnih železnic zadnja tri leta) jednaki znesek iz državnega zaklada.

II. Te deželne in občinske priklade je razdeliti na posamezne dežele in občine na podlagi postavbe dne 8. maja l. 1869., drž. zak. šte. 61.

Deželni odbor se strinja z razlogi, navedenimi v prvi omenjeni resoluciji ter se usoja staviti sledeči nasvet:

„Deželnemu odboru se naroča, da predloži prošnje visokemu c. kr. skupnemu ministerstvu in obema zbornicama visokega državnega zbora, da bi se izdala postava, s katero bi se uredile deželne in občinske priklade od državnih železnic v smislu prej omenjene resolucije.“

Ta predlog se odobri.

Poslanec Detela poroča v imenu finančnega odseka o ustanovitvi vinarske in sadjarske šole na Dolenjskem in nasvetuje:

1. Na Dolenjskem, kolikor mogoče blizu Novogamesta, se ustanovi vino- in sadjarska šola s programom in statuti vino- in sadjarske šole na Slapu.

2. Deželnemu odboru se naroča:

- da poišče z izvedenci za ta namen pripravno posestvo, ter da se prične za to pogajati, da bi se dotično posestvo ali kupilo ali v najem vzelo;
- da naprosi visoko c. kr. poljedelsko ministerstvo za primeren donesek iz državnega zaklada za ustanovitev in vzdrževanje te šole;
- da o uspehu tega svojega naloga deželnemu zboru v prihodnjem zasedanju poroča in določen nasvet stavi glede nakupa, slučajno najema šolskim namenom primerne posestva.

3. Ko se ustanovi vino- in sadjarska šola na Dolenjskem, ima Slapska vino- in sadjarska šola nehati, ves njen inventar je porabiti za novo-ustanovljeno šolo na Dolenjskem, kamor je premestiti učno in pomočno osebje s Slapu.

4. Za okraj Vipavski in za druge občine Notranjskega, ki se pečajo z vinorejo, ustanovilo se bode potem primerno število štipendij za obiskovanje vino- in sadjarske šole na Dolenjskem, oziroma one v Gorici.

Poslanec Lavrenčič pravi, da mora proti temu protestovati, da se Slapu odtegne dosedanja vinarska in sadjarska šola, katera tako izvrstno deluje za Vipavsko. S tem bode malo pomagano, ako se ustanove nekatere štipendije za kmetijsko šolo v Gorici. Potem pa se čudi, da bi se opustilo posestvo na Slapu, katero ima dežela po blagohotnosti njenega posestnika grofa Lanthieri-ja še devetnajst let v porabo. Na Dolenjskem naj se ustanovi le podružnica Slapske šole pod vodstvom jednega izurjenega vinogradnika, šola na Slapu pa naj ostane.

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 20. oktobra.

Poljaki se že pripravljajo za prihodnje volitve v državni zbor. V petek so se v Levovu sešli vsi poljski poslanci, izvolili centralni volilni odbor in se posvetovali, kako organizovati volilno agitacijo. — Pa tudi česki Nemci se že pripravljajo za te volitve. Shod nemških zaupnih mož na Českem, ki je bil nedavno v Pragi, sklenil je preorganizovati okrajne volilne odbore. Do sedaj so v teh odborih sedeli in vodili agitacijo župani, člani okrajnih zastopov, sedaj bodo pa tudi predsedniki nemških političnih društev. Poslednji čas ta društva posebno hudo agitujejo za nemštvo, zato bodo tudi uporabili njih delovanje pri volitvah.

Ceski deželni zbor se bode v sredo zaključil. Letos bode še rešil predlogo o českem muzeji in vladno predlogo o deželnem kulturnem svetu.

Vsi Dunajski listi se pritožujejo, da je spodnjeavstrijski deželni zbor sklenil nek zakon, da bode v gotovih slučajih iz deželnega zaklada plačeval občinom stroške za preskrbovanje ubogih. Tako na pr. bodo dobile občine podporo iz deželnega zaklada za gradjenje ubožnih hiš in pa za preskrbovanje ubogih, kateri imajo domovinsko pravico v kakej spodnjeavstrijski občini, pa že nad 10 let ne žive v tej kronovini. Vsled te postavbe bode moralo veliko mesto Dunajsko plačevati doneske za oskrbovanje ubogih po celem deželi. To pa jezi Dunajčane, a ne pomislijo, da se dohodki vseh kronovin zlivajo baš na Dunaj. Njih mesto se ni povzdignilo samo po sebi, ampak le vsled gmotnih virov, ki jih dobiva od drugod. Zato pa tudi ni tako krivično, če se malo višje obdači, kakor drugi kraji, ki nimajo takih virov. Pomenljivo je pa, kar je pri tej priliki izjavila N. fr. Pr., da je slabemu preskrbovanju ubogih mnogo krivo napačno urejenje domovinske pravice. To so že naši slovenski listi večkrat poudarjali, in tako se le tudi izrekla kmetska enketa, katero je bil v lani sklical deželni odbor kranjski. — V soboto se je zaključil spodnjeavstrijski deželni zbor.

Zgornjeavstrijski deželni zbor je naročil deželnemu odboru pretresovati vprašanje o ustanovi pomočnih blagajnic za bolne in stare posle in delavce, nabirati potrebne podatke o številu poslov in delavcev, njihov starosti, plači, kako se preskrbujejo, kadar ne morejo delati, o tem poročati prihodnjemu deželnemu zboru. — Deželnozbornske volilne reforme deželni zbor tudi v tem zasedanju ni dovršil, a izročil je dotični predlog deželnemu odboru, da naj nabira potrebne podatke in o tem poroča v prihodnjem deželnem zboru. — Deželni zbor je izrekel željo, da bi se v Solnogradu ustanovilo katoliško vseučilišče.

Solnogradski deželni zbor je sklenil z vsemi močmi delati na to, da se v Solnogradu osnuje katoliško vseučilišče in naročil deželnemu odboru storiti potrebne korake pri vladi.

Vnanje države.

Srbsko naučno ministerstvo je odredilo, da se bodo na velikejši šoli v Belemgradu prednašali tudi vojaški predmeti.

Francoski senat je v petek volil odsek za potresovanje načrta o reformi volitev v senat. Večina članov tega odseka je prijazna vladnemu načrtu.

Vsi listi v Nemčiji pa tudi drugod se bavijo z prestolonasledstvom v Braunschweigu. Pokojni vojvoda ni zapustil nič otrok. Sedaj ima do prestola prvo pravico vojvoda Cumberlandski. Ta pa ima tudi pravice na Hanoveranski prestol in, dokler se tem pravicam ne odredi, Prusija ne bode dopustila da bi prevzel nasledstvo v Braunschweigu. Ako pa ta ne nastopi nasledstva, bode pa dežela pripala Prusiji ali bode pa postala državno ozemlje, kakor je Alzacija in Lorena.

V Manchesteru je Charles Dilke v sredo hudo napadal angleško zgornjo zbornico. Dolžil jo je, da je kriva zlih razmer na Irskem. Ako bode še jeden pot zavrgla volilno reformo, tedaj bode treba se baviti z vprašanjem: kaj naj se zgodi z zgornjo zbornico. Treba se bode odločiti, ali naj se reformuje ali pa odpravi, pa nevarno je, stare zbornice radikalno zboljševati. Dilke se je izrekel zoper vsak daljni kompromis, kajti vlada je že itak šla predaleč. Konflikt, katerega izzivlja zgornja zbornica, more samo njej škodovati.

Dopisi.

Iz Trsta 18. oktobra. [Izv. dop.] (O dopolnilnih volitvah.) Skoro ves slovenski narod obračal je oči na dopolnilne volitve v Tržaški mestni zbor, ki so se ravno minole dni izvršile. V V. okraji storila je le prava „narodna volja“ volilcev, da je zmagal narodni kandidat. Za protikandidata delal je na vse kriplje tudi župnik Openski g. Čebular. A pri vsem neutrudljivem delu župnikovem in deljenji „cesarskih“ podob po G. Burgstallerji, zmagal je narodni kandidat g. Živic. Znano je že, da je g. Burgstaller pred časom v državnem zboru „proti“ šolski noveli glasoval, in to gotovo proti volji čest.

duhovščine. A tega neče vedeti č. gosp. Openski župnik.

V I. okraji bila je zmaga skoro gotova na strani narodnega kandidata. Na dan volitve namreč proti polu dnevu dobil je narodni kandidat g. Peršič veselo vest, da ima že čez trideset glasov večine. In rodoljubni Škedenjci so se že veselili narodne zmage. Ali zdaj je pa „pridri“ iz zasede s svojo četo sovražnik v osebi g. Križanca. Tako je tedaj slovanski poslanec deželnega zbora isterskega uničil „narodno volitev“ v Tržaški okolici. Čemu se proglasuje g. Križanec narodnim kandidatom? Po dogodku v Škedenji moramo misliti, da bi gosp. Križanec rad služil obema strankama, to je slovenski in italijanski. Ali „dveh Bogov ni moč moliti“, pravijo okoličani, in tega gasla naj bi se držal i gosp. Križanec.

V letošnjem minolem istrskem zboru posluševali so se vsi slovenski poslanci „domačega“ jezika. Ali g. Križanec tega ni storil, vsakdo dobro vé, da je vedno le italijanski govoril. In ravno v imenovanem času slišal sem od neke osebe iz Istre, da volilci s svojim poslancem Križancem neso bili zadovoljni, temveč mnogo je bilo razjarjenih, ker se ni g. Križanec v deželnem zboru „svojega“ jezika posluževal. Pri zadnjih dopolnilnih volitvah v okolici pa je g. Križanec „odločno“ s svojim vedenjem pokazal, da mu je nemški kandidat ljubši nego slovanski. Če kaj takega pri svojih poslancih doživimo, kdo bi potem volilec kmetovalcu za zlo jemal? Čez osem mesecev bodo v Tržaški okolici zopet volitve v mestni zbor. In takrat naj poskuša I. okraj svoj madež oprati. Obalovič.

Iz Litije 18. oktobra. V dopisu vašega cenjenega lista od 14. t. m. je bila popisana slavnost blagoslovljenja novopredelane cerkve, katera se je v resnici prav veličastno zvršila. Gospod dopisnik se je spominjal tudi v svojem dopisu nekaterih osob, ki so več ali manj to slavnost povelčati pripomogle. Med drugimi se je gospod dopisnik spominjal tudi gospodov pevcev, ki si v resnici s svojim ubranim petjem, izdatno pripomogli povelčati daritev svete maše. Pozabil ali kali je pa dotični gospod na poglavitne pevske moči, katere so se posebno odlikovale s svojim prijetno donečim petjem in te moči so naše vrle pevke, katerih prijetne glasove in izurjenost se kaže ne samo pri blagoslovljenju cerkve, ampak tudi vsako nedeljo in praznik. Torej njim gre hvala in čast v prvi vrsti, kar se v dotičnem dopisu petja tiče, in po vsej pravici. Tudi stavbeni odbor se je prezerl; morebiti njega trud ni tega vreden — —.

Litija se lepša na vseh straneh, tako da kdor je ni videl katic deset let, mu že ne bo verjetno, da je prišel v isti kraj, katerega je prej zapustil. Le nekaj ga bode še postarev v oči zbole in to so nekateri nadpisi, ki kažejo nevesčim, da kakor bi tukaj samo Nemci prebivali, kar je ravno narobe. Ti nadpisi grde in sramote ravno najlepši del trga. Zraven tega smo pa še v kratkem zagledali pri neki gostilni novo svetilnico, katera ima vse štiri strani, kjer je kaj prostora, čisto nemško obpisane. Toraj ni ga našla prostora domača beseda; tam ni za nas. Pozor!!! Dotičnim gosp. katerim gre to mar, samo toliko: vsakemu svoje! Mi pa „svoji k svojim.“

Domače stvari.

— (Presvitli cesar) podaril je za zgradbo nove cerkve v Sori pri Medvodah 400 gold.

— (Umrli) je včeraj na Bledu g. Šloser Klekovski iz znane rodoljubne hrvatske rodbine, Lahka mu zemljica!

— (Umrli) je preteklo soboto v tukajšnjem frančiškanskem samostanu o. Andrej Kržič, porojen v 28. dan septembra 1826 v Rakitni. Pokojnik bil je 18 let duhovnik in učitelj v prisilni delavnici. R. I. P.

— (Poročil) se je danes gosp. Gabriel Viktor Jelovšek, znani rodoljub na Vrhniki, z gospico Valentino Jelovškovo.

— („Sokolski večer.“) Včeraj pričela se je vrsta zimskih veselí, s katerimi nas bode zabaval naš „Sokol“. Občinstva bilo je mnogo, a pričakovali bi ga bili še več; kar se pa tiče sporeda, omeniti nam je, da so bili odmori predolgi in da se je obče čula želja, da bi se za take večere delili tiskani programi. Razen vojaške godbe domačega pešpolka št. 17, omeniti nam je krepkega nagovora staroste g. Valentinčiča moških zborov, solo-spevov g. Pribila in Pucihar-ja, kakor tudi čveterospeva, v katerem je g. Branke pel prvi tenor.

Za smeh skrbel je g. Perdan, ki je svoj komični prizor prav dobro predstavljal in pokazal, da ima vse lastnosti dobrega komika. Posebno dopadal je njegov kuplet in večkrat se je moral povrniti in dodati še jedno kitico, dokler mu ni nit pošla. Na dejamo se, da nam Sokol kmalu zopet priredi jednako prijeten večer.

— (Na vprašanja), kako se je obnesla mnogokrat naznanjena pasja „revue“ odgovarjamo, da je bilo v 16. dan t. m. „Pri roži“ manj gostov, kakor navadno, a nobenega psa. Izmej oglašanih točk sporeda izvajala se je samo jedna, to je: Radi-schnell-schneiden. — Kakor se vidi, so razni inserati vendar uplivali nekoliko na razno „pasjo dlako“ Sicer bi pa mi želeli, da posnemamo Gradčane in Dunajčane in da se določi globa za vsacega, ki pripelje psa v kavarno ali v krčmo.

— (Pri razstavi v Sevnici), katero je priredilo mlado, a že sedaj jako blagodejno delujoče „Cesarjevič Rudolfovo sadjerejsko društvo za spodnji Štajer“ so za izvrstno ovočje, poljedelske pridelke in stroje dobili odlikovanja: Srebrno državno svetinjo gg.: dr. Gustav Ipavic iz Šent Jurija in Fran Lenček z Blance. Bronasto državno svetinjo: dr. Gvido Srebre v Brežicah, Konrad Adamus na Planini, gospa Just pl. Justenberg v Velenju; Anton Šibal v Sevnici. Srebrno svetinjo kmetijske družbe: gospa Alojzija Smerekar v Sevnici, Prokop Bobutinsky, oskrbnik v Boštanji. Bronasto svetinjo kmetijske družbe: gospa Josipina Taitl v Sevnici, Fran Volavšek v Šmarji pri Sevnici. Častne diplome kmetijske družbe: Kmetijska podružnica v Sevnici, Henrik Thurn, c. kr. okr. sodnik, Josip Fuhrmann, davkar, Josip Zdošek in Fran Simončič v Sevnici, Ph. Mayfarth & Comp. na Dunaji (za stroje); tri cekine: Miha Bizjak iz Pečovja pri Teharji; 15 gold. v srebru: Ivan Bostjančič, učitelj na Blanci. Sadjarske table: Toma Dernjač, nadučitelj v Sevnici in Peter Friedau v Ljutomeru. Po 10 gold. v srebru: Ivan Stegenšek v Droženju in Fran Ogorelec iz Piršnega Brega pri Brežicah; po 5 gold.: Anton Fuhrmann iz Št. Ilja, J. Perko, dalje po vagan komadskega ovsa: Ivan Zalokar in Fr. Cerjak. Druga darila bila so po 4, 3, 2 gold. itd.

— (Popravek.) V 230. številki našega lista z dne 6. t. m. bil je priobčen dopis „Od dolenske meje“, v katerem se je popisaval kontrolni shod v *kem trgu. Kakor se nam zatrjuje, se omenjeni shod ni tako vršil, kakor je bilo čitati v dopisu. Gospod nadčastnik P r je pač jednega moža, ki je posebno demonstrativno zaupil: „Tukaj!“ in one, ki so prepozno in deloma s hrupom došli, strogo pokaral, k redu pozval in jim rekel, da se treba dostojno in vojaški obnašati, a kaj takega je pri kontrolnem shodu neizogibno, vrhu tega tudi zaradi discipline opravičeno. Ker stvar torej ni bila povsem tako, kakor se je pisalo v dopisu, odpadejo vse druge neumestne refleksije dopisnikov in vsi preostri in pretirani izrazi. Gotovo je našemu dopisniku, kakor nam samim, neljubo, ko bil bi kdo koli vsled omenjenega dopisa nemilo zadet.

— (Pouk o zdravju v semeniščih.) Škofija Zadrška je stavila ministerstvu za uk in bogočastje predlog, naj se dovoli po semeniščih predavati o higijeni in poučevati o najnavadnejših zdravniških pripomočkih. Potreba takega zdravniškega pouka se utemeljuje s tem, da morajo župniki, kakor duhovniki sploh, pri občevarnji in v dotiki z ljudstvom pogosto bolnikom svetovati in reševati mnoga vprašanja tudi zastran telesnega zdravja. Posebno na kmetih, kjer narod preživi čuti obče pomanjkanje zdravnikov, je duhoven največkrat jedini mož, katerega kmetje za svet povprašujejo. Ta predlog se nam zdi jako moder in zdravstveni pouk po bogoslovjih sila potreben, dokler se znatno ne pomnoži število zdravniškega naraščaja na kmetih. Vivat sequens!

— (Trtno uš) zasledili so že tudi v okraji Burgas. Te uničevalka razširila se je torej od Jadranskega do Črnega morja. Konstatovana je pri Kopru, na Dolenskem, Štajerskem, Hrvatskem v Srbiji, Bolgariji in sedaj še ob Črnem morji.

— (Posojilnica v Celji) imela je koncem septembra 682 članov, hranilnih ulog 160.588 gl razposojenega denarja 170.320 gold. Ta posojilnica obrestuje hranilne uloge po 5%, a daje posojila po 6%.

— (Ukral) je v soboto popoldne v šolskem drevoredu branjevcu Andreju Lamovcu neznan tat dvajset zajčjih kož.

— (Najdeno ukradeno blago.) V mestnem logu našla sta včeraj dva Ljubljanska lovca v grmovji prazno vrečo, poleg nje pa mnogo novih nožev, škatlic za žvepljenice in drugih enakih stvari, ki so se gotovo nakradle v kakej prodajalnici norimberskega blaga.

— (Zlata Praha) je, kakor smo že večkrat omenili, po vsebini in po vnanji obliki in po velelepih podobah najboljši ilustrirani slovanski list v Avstriji. (Izhaja vsaki teden in stane 9 gld. na leto.) V zadnji, 42. številki prinaša jako lepe študije iz Bosne, narisane po našem v Parizu živečem rojaku in umetelniku g. Juriji Šubici. Zlata Praha se sploh jako pazno ozira na vse slovanske panoge in je vredna najizdatnejše podpore.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Praga 20. oktobra. Deželni zbor izročil je predlog Clama Martinica, da se drugi deželni jezik na srednjih šolah upelje kot obligaten predmet po jako pomirljivem utemeljvalnem govoru predlagatelja — šolskemu odseku.

Budimpešta 20. oktobra. V spodnji zbornici predložil je Tisza načrt zakona o organizaciji magnatskega stola v gorenjo zbornico. Zbor je ta načrt zakona izročil posebnemu odboru, obstoječemu iz 21 članov.

Budimpešta 20. oktobra. Nemška cesarica poslala je predsedniku ogerskega društva „Rudečega križa“ povodom otvorenja Elizabetine bolnice lastnoročno pismo s podobo sv. Elizabete.

Bruselj 20. oktobra. Po vseh večjih mestih in v mnogih manjih krajih prodrli so liberalci s pomnoženimi večinami. Nikjer velikih izgredov.

Pariz 19. oktobra. V Saint Etienne razpočila se je v vojašnici orožnikov bomba, katero je nekdo položil na okno brigadirske sobe. Napravila je veliko škode na poslopji, izmej ljudij nihče ranjen.

Pariz 19. oktobra. Časniki poročajo: Courbet je brzojavil, da od 8. dne t. m. ni bilo nobene bitke pri Tamsu.

Razne vesti.

* („Jajce več ko puta vč.“) Petletni sinek, katerega pa oče, delavec, ni upisal v nemški otroški vrt, modruje v nedeljo zjutraj: „Papa, zakaj se pa oblačiš v črno suknjo?“ — Oče: „Zato, da se v nedeljo razločujem od navadnega potepuha, ki pri običnem napredku dandanes že tudi v nedeljo zamenja svojo raztrgano s praznično obleko.“ — Sinek: „Ko bom pa jaz velik, ravnal bom ravno narobe. Ob delavnikih se bom oblačil v lepo praznično in ob nedeljah in praznikih v slabšo delavniško obleko, da se bom vedno ne samo jeden dan razločeval od navadnega potepuha!“

* (Telefon.) Minoli teden pride M., kupec z blagom za obleko iz imenitnega mesta avstrijske kronovine na Dunaj in si naroči mnogo blaga pri tamošnjem veletržcu. Ko si izbere prav veliko blaga, ga načelnik kupčijske firme povabi za opoldne k obedu. Po bogatem kosilu vodi hišni gospodar gosta po elegantnih sobah in dvoranah, mu razkazuje to in ono ter mu napolned pokaže tudi telefon, ki veže stanovanje s kupčijskimi zalagami. Kupec radovedno in pazljivo ogleduje koristno napravo, katere do zdaj še ni videl in, ko mu uljudni gospodar razloži pomen in uporabo telefonovo, se ustopi k telefonu in zakliče: „Ali je blago za g. M. že vloženo in odposlano?“ Takoj dobi odgovor. „Ne, moramo o njem še natančneje poizvedeti, on je baje slab plačnik!“ — Tableau!

* (Maček-zvezdoslovec.) V Mannheimu so imeli nekaj velik in imeniten daljnogled, katerega je naredil spretni madjarski optik Speiger. Ko je že dlje časa vedi in znanosti služil, ga je maček jako čudovito oprostil nadaljne službe. Sluga tamošnje zvezdarne je namreč nekega dne vzel iz daljnogleda stekla in jih snalil, kar jo ponosno primaha velik maček z repom nakvišku in zleze skrivaj v veliko cev misleč, da je to skrivališče in bivališče za miši. Znabiti si je pa hotel le nekoliko ogledati lepe migljajoče zvezdice ali milo luno, kdo ve? Sluga dene osnažena stekla zopet nazaj in zapre tako mačka v daljnogled ne zapazivši štirinogatega zvezdoslova v cevi. Po noči so pa lunini žarki sijali v stekla na visokem stolpu zvezdarnem stoječega daljnogleda, se mnogostransko lomili ter prizadevali nesrečnemu mačku grozna, čudna in strahovita čuvstva. Išče si izhoda, a ga ne najde nikjer; zdaj se zvija, leta semter tja in mijavka. Pa vse zaman. Tudi njegovi tožni glasovi ne odženo strašnih luninih žarkov. Vsled besnega divjanja se prekucne daljnogled raz visocega stolpa v globočino na tla in razbije na tisoč koscev. Maček se sicer ni ubil, le nekoliko se je ranil, a vsekako je trdno sklenil se rajši držati svojega posla in nizko po zemlji loviti miši.

Listnica upravnistva: Gosp. J. P. v Sarajevu. Sedaj imate naročnino za „Slovenski Narod“ plačano do 31. decembra t. l.

Umrli so v Ljubljani:

17. oktobra: Antonija Kastelic, črevljarska hči, 3 dni, Kolodvorske ulice št. 24, za krčem.

V deželni bolnici:

16. oktobra: Peter Farabosco, delavec, 24 let, za srčno napako. — Urša Zolnar, gostija, 65 let, za srčno napako.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
18. okt.	7. zjutraj	734.39 mm.	+11.6° C	sl. jz.	obl.	1.20 mm.
	2. pop.	733.70 mm.	+12.6° C	sl. szh.	obl.	dežja.
	9. zvečer	739.68 mm.	+7.4° C	sl. szh.	obl.	
19. okt.	7. zjutraj	741.88 mm.	+4.2° C	brezv.	megla	
	2. pop.	742.46 mm.	+12.3° C	brezv.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	742.78 mm.	+8.0° C	brezv.	jas.	

Srednja temperatura obeh dni je znašala +10.5° in +8.2°, za 0.6° in 2.7° pod normalom.

Tržne cene v Ljubljani

dné 18. oktobra t. l.

	gld.	kr.
Pšenica, hektoliter	6	50
Rež,	5	4
Ječmen	4	55
Oves,	2	76
Ajda,	4	71
Proso,	5	55
Koruza,	5	40
Leča,	8	—
Grah,	8	—
Fižol	8	50
Krompir, 100 kilogramov	2	50
Maslo, kilogram	—	96
Mast,	—	72
Špeh frišen	—	62
„povojen,	—	72
Surovo maslo,	—	84
Jajca, jedno	—	3
Mleko, liter	—	8
Goveje meso, kilogram	—	64
Telečje	—	70
Svinjsko	—	68
Kostrunovo	—	32
Pišče	—	42
Golob	—	16
Seno, 100 kilogramov	1	60
Slama,	1	51
Drva, trda, 4 kv. metre	7	50
„ mehka,	4	80

Dunajska borza

dné 20. oktobra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	80 gld.	95	kr.
Srebrna renta	82	—	—
Zlata renta	103	—	—
5% marčna renta	95	—	—
Akcije narodne banke	859	—	—
Kreditne akcije	285	—	—
London	122	—	—
Srebro	—	—	—
Napol.	9	69	—
C. kr. cekini	—	78	—
Nemške marke	59	85	—
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	124	—
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	172	—
4% avstr. zlata renta, davka prosta	102	95	—
Ogrska zlata renta 6%	123	—	—
„ „ 4%	93	15	—
„ papirna renta 5%	88	75	—
5% štajerske zemljišč. od vez. obliq.	104	50	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	115	—
Zemlj. obliq. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	121	50	—
Prior. obliq. Elizabetine zapad. železnice	109	30	—
Prior. obliq. Ferdinandove sev. železnice	105	25	—
Kreditne srečke	100 gld.	178	—
Rudolfove srečke	10	18	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	50	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	214	25	—

Javljam svim rodjakom, prijateljem i znan-cem, da mi je brat

LJUDEVIT ŠLOSER vitez **KLEKOVSKI**, posebnik iz Zagreba,

danas u 3/4 poslje podne blaženo u Gospodinu usnuo.

Pogreb premiloga pokojnika biti će na grob-lju u Bledu u ponedjeljak 20. listopada 1884.

Bled, 18. listopada 1884.

(662)

Levin Šloser-Klekovski.

Št. 16.596.

(660—1)

Prodaja vrta.

V četrtek dne 30. oktobra 1884 dopoldne ob 10. uri bo mestna občina Ljubljanska svoj ob Tržaški cesti pod c. kr. tovarno za tobak ležeči ograjeni, sedaj za drevesnico rabljeni vrt, ki meri 613 □ sežnjev, na lici mesta prodala potom očitne ustne dražbe.

K tej prodaji vabijo se kupci z dostavkom, da morejo kupne pogoje že poprej ob uradnih urah pregledati pri podpisnem magistratu.

Mestni magistrat v Ljubljani,

v 15. dan oktobra 1884.

Župan: Grasselli.

Velik pes,

siv in bel, ki ima na vratniku ime: **Rudesch**,

se je zgubil.

Kdor ga pripelje v Ljubljansko živinozdravnišnico, dobi primerno nagrado.

(653—3)

SARDINE

!!de Nantes — letos ujetel!!

12 velikih dž (teža K. 5) gld. 6.80

22 malih dž „ 7.20

18 dž (imperial s ključem, teža K. 5) „ 7.20

Veroneške salame, najboljše 4 K. netto „ 9.—

razpošila po zgornjih cenah carine, vožnine in na-ložnine prosto proti poštnemu povzetju

Anton Paparotti v Trstu. (661—1)

Prisni

zdravilni malaga-sekt

po analizi ces. kr. poskušnje postaje za vina v Kloster-neuburgu

jako dobra, prava malaga,

jako dobro krepilo za slabotne, bolne, okrevajoče, otroke itd., proti pomanjkanju krvi in slabemu želodecu izvrstno upliva. V 1/2 in 1/2, origina nih steklenicah pod postavno deponirano varstveno znamko (605—5)

ŠPANSKE TRGOVINE Z VINOM VINADOR DUNAJ HAMBURG

po originalnih cenah à gld. 2.50 in gld. 1.30.

Dalje razna fina inozemska vina v originalnih steklenicah in po originalnih cenah pri gospodih: Josip Swoboda, lekar, in H. L. Wenzel, prodajalec delikates v Ljubljani; A. Roblek, lekar v Radovljici; Fran Dolenz, trgovina s specerijskim blagom v Kranju.

Pisarna deželne dacarije

preselila se je

(654—2)

v hotel „Pri slonu“.

Takoj prežene vse merčese.

— Za uspeh se jamči. —

(631—4)

NEKROLIN.

jedino sredstvo, s kojim se pokončajo vse stenice, molli, bolhe in uši. Nepresegljivo proti stenicam v posteljah, proti molim v kožuhovali, obleki, hišni opravi. Ne napravi nobenih madežev in prijetne diši. 1 steklenica 50 kr.

BLATTOLYTH.

jedino sredstvo, s katerim se preženo šurki, prešički, hrošči, mravlje itd., do sedaj nepresegljivega upliva. 1 pušica 50 kr., pat. razprševalec 50 kr. V količinah pod 1 gld. se ne razpošilja. Dobiva se skoro v vseh lekarnah in prodajalnicah.

Glavna zaloga za razpošiljanje:

E. SOXHLET v Retz-u (Spodnja Avstrija).

Mejnarodna linija.

Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvorazredni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „East Anglia“, 3400 ton, okolu 28. oktobra, „Teutonia“, 3200 „ — — — — — „Germania“, 4200 „ — — — — —

Kajuta za potnike 200 gold. — Vmesni krov 60 gold.

Potniki naj se obrnejo na

(611—15)

J. TERKULE,

generalnega pasažnega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na Emiliano d' Ant. Poglayen, generalnega agenta v Trstu.

Samo POPP-ova

Anatherin ustna voda

je najboljša in najzanesljivejša sredstvo proti krvavljenju zobnega mesa.

revmatičnim zobnim bolečinam in delanju zobnega kamna.

Mnogoteri sredstva neso bila v stanju ozdraviti mojega krvavega zobnega mesa, revmatičnih zobnih bolečin in delanje zobnega kamna, dokler nisem poskusil sloveče **Anatherin zobne vode**, katera ni samo odpravila zgornjega zla, ampak tudi moje zobe na novo oživela in odpravila duh po tabaku. Javno tedaj priznavam tej vodi zaslužen hvalo in c. kr. dvornemu zobnemu zdravniku dr. Popp-u na Dunaji izrekam najtoplejšo zahvalo. (219—2)

Na Dunaji. Baron pl. Blumau l. r.

Dobiva se v Ljubljani pri lekarnih J. Swoboda, G. Piccoli, V. Mayr, Jul. pl. Trnkoczy, E. Birschtz, dalje pri trgovcih Ant. Krisper, Ed. Mahr, J. Karinger, F. M. Schmidt, V. Petričič, L. Pirker, P. Lassnik, Terček & Nekrep; v Postojni: A. Leban, lekar; v Škofji Loki: C. Fabiani, lekar; v Kočevju: J. Braune, lekar; na Krškem: F. Bönches, lekar; v Idriji: J. Warta, lekar; v Kranju: K. Šavnik, lekar; v Litiji: J. Benes, lekar; v Metliki: Fr. Wacha, lekar; v Novem mestu: D. Rizoli in J. Bergman, lekarja; v Trebnjem: J. Ruprecht, lekar; v Radovljici: A. Roblek, lekar; v Kamniku: J. Močnik, lekar; v Ormožju: J. Blazek, lekar; v Vipavi: V. Kordas, lekar; v Pontafu: P. Osaria, lekar.

Dr. Schmidt-ovi uspešni

prilepki za kurja očesa

uporabljajo se že mnogo desetletij kot brez bolečine in zanesljivo delujoče sredstvo v popolno odstranitev kurjih očes.

Uspeh teh dr. Schmidt-ovih prilepkov za kurja očesa je skoro osupljiv, kajti po opetovanju rabi teh prilepkov se odpravi vsako kurje oko brez vsake operacije.

Cena škatljici s 15 prilepki in z rožnim diletom za izdiranje kurjih očes 23 kr. a. v.

NB. Pri nakupu teh preparatov blagovoli p. n. občinstvo vedno zahtevati Bittner-jeve izdelke in samo one za prave priznati, kateri imajo polno firmo: „Julius Bittner's Apotheke in Gloggnitz“, in vsake druge podobne izdelke kot nevedne zavrniti. (461—6)

Glavna razpošiljalna zaloga: Gloggnitz, Nižje-Avstrijsko, lekarna J. Bittner-ja.

Dr. Schmidt-ove prilepke za kurja očesa in dr. Behr-ov živčni ekstrakt prodajata v Ljubljani lekarnarja: J. Svoboda in J. pl. Trnkoczy.

Dr. Behr-ov

živčni ekstrakt

izdeluje se po zdravniškem predpisu iz lekarskih zelišč ter se že dolgo vrsto let obnaša kot izvrstno sredstvo proti živčnim boleznim, kakor proti bolečinam na živcih, migreni, ishiadi, bolečinam v križi in hrbtnem mozgu, božjasti, otrpnenju, oslavljenju in polucijam. Na dalje se dr. Behr-ov živčni ekstrakt z najboljšim uspehom rabi proti: protinu in trganju, otrplosti mišic, trganju v členkih in mišicah, nervoznemu glavobolju i šumenju v ušesih. Dr. Behr-ov živčni ekstrakt se uporablja le zvananje. Cena steklenici s točnim navodom uporabe 70 kr. a. v.

Naznanilo in priporočilo.

Zahvaljujem se slav. občinstvu, posebno prečastitim gospodom duhovnikom, za dosedanje obilno obiskovanje v moji dosedanji brivnici, ter naznanjam, da z današnjim dnem preselim svoj

frizerski salon in brivnico

v prostore, kjer je bil do sedaj „Dunajski Bazar“, poleg gospoda Kollmana velike trgovine

na Mestnem trgu št. 14.

Zagotavljam, da bodem svojim gg. obiskovalcem in slav. občinstvu i nadalje postregel po najboljših močeh, naznanjam, da prevzamem naročila za brijanje in friziranje v svoji delavnici, kakor tudi doma, ako se čas določi, na mesece, po najnižji ceni. — Imam tudi veliko zalogo raznih lasničarskih stvari, kakor lasulje (baroke), kite itd. Za pustni čas pa priporočam tudi ponarejene brade v raznih barvah. — Posodim tudi na deželo za gledališke predstave razna lasničarska dela, kakor brade, lasulje itd. — Za mnogobrojni obisk in naročila se priporoča z odličnim spoštovanjem

MIJO NEŽIČ,

frizer, Mestni trg št. 14.

(644—3)